

Παιγνίδια

Μαντηλάκι

Μαντηλάκι	
Όνομα	Το μαντηλάκι
Σε τι χώρο παίζεται	Παίζεται σε ανοιχτό χώρο κατά προτίμηση σχήματος ορθογωνίου παραλληλογράμμου, το εμβαδόν του οποίου εξαρτάται από το πόσα παιδιά συμμετέχουν. Αν π.χ. συμμετέχουν 8 παιδιά, απαιτείται χώρος τουλάχιστον 100 τετρ. μέτρων (10μ. X 10μ.).
Ποιοί το παίζουν	Το παιχνίδι παίζεται από αγόρια και κορίτσια.
Πόσα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν	Πρέπει να συμμετέχουν τουλάχιστον 8 παιδιά.
Ηλικία παιδιών	Τα παιδιά πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 6 ετών.
Υλικά που χρησιμοποιούνται	Ένα απλό μαντήλι
Γενικά χαρακτηριστικά	Με το παιχνίδι αυτό το παιδί γυμνάζει το σώμα, κοινωνικοποιείται, έρχεται σε επαφή με συνομηλίκους του. Μέσω του παιχνιδιού μεταξύ των παιδιών δημιουργείται πνεύμα άμιλλας, αλληλεγγύης και φιλίας. Με το παιχνίδι αυτό το παιδί μαθαίνει να υπακούει σε νόμους και κανόνες, μαθαίνει πως αν παρεκτραπεί θα τιμωρηθεί,.....
Τιμωρίες	Οι παρεκτρεπόμενοι παίχτες βγαίνουν απ' το παιχνίδι, τους δε ζαβολιάρηδες, δεν τους ξαναπαίζουν.
Ιστορικά Λαογραφικά στοιχεία	- Το παιχνίδι παιζόταν σ' όλη την Ελλάδα

Τα παιδιά χωρίζονταν σε δύο ισάριθμες ομάδες και μετρούσαν 1,2,3,4,5,6,7,8,... η κάθε ομάδα. Οι ομάδες στέκονταν σε απόσταση 10 περίπου μέτρων και στο μέσον τους έριχναν στο έδαφος ένα μαντηλάκι.

Ο διαιτητής, (σε πολλές περιπτώσεις ο δάσκαλος) φώναζε:

Να έρθει το 3. Τότε έτρεχαν τα 2 παιδιά που είχαν το νούμερο 3 κι έρχονταν στο μαντηλάκι, το οποίο προσπαθούσαν να αρπάξουν. Όταν κάποιος άρπαζε το μαντήλι, έτρεχε κι επέστρεφε στην ομάδα του. Ο αντίπαλός του έτρεχε να τον ακουμπήσει.

Αν τα κατάφερνε κέρδιζε η ομάδα του, διαφορετικά κέρδιζε η άλλη ομάδα.

Ο διαιτητής μπορούσε να φωνάξει περισσότερα του ενός νούμερα π.χ. έλεγε: Να έρθουν το 1 το 3 και το 5. Τότε έτρεχαν όλα τα παιδιά που είχαν τα νούμερα 1,3,5 και προσπαθούσαν με ελιγμούς να μπερδέψουν τους αντιπάλους και ν' αρπάξουν το μαντηλάκι.

Ο γάτος και ο ποντικός

Ταυτότητα παιχνιδιού	
Όνομα	Ο γάτος κι ο ποντικός
Σε τι χώρο παίζεται	Παίζεται σε ανοιχτό χώρο, σχήματος κατά προτίμηση κυκλικού, το εμβαδόν του οποίου εξαρτάται από το πόσα παιδιά συμμετέχουν. Αν π.χ. συμμετέχουν 8 παιδιά, απαιτείται χώρος τουλάχιστον 80 - 100 τετρ. μέτρων.
Ποιοί το παίζουν	Το παιχνίδι παίζεται από αγόρια και κορίτσια.
Πόσα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν	Πρέπει να συμμετέχουν τουλάχιστον 8 παιδιά.
Ηλικία παιδιών	Τα παιδιά πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 6 ετών.
Υλικά που χρησιμοποιούνται	-
Γενικά χαρακτηριστικά	Με το παιχνίδι αυτό το παιδί γυμνάζει το σώμα, κοινωνικοποιείται, έρχεται σε επαφή με συνομηλίκους του. Μέσω του παιχνιδιού μεταξύ των παιδιών δημιουργείται πνεύμα άμιλλας, αλληλεγγύης και φιλίας. Με το παιχνίδι αυτό το παιδί μαθαίνει να υπακούει σε νόμους και κανόνες, μαθαίνει πως αν παρεκτραπεί θα τιμωρηθεί,.....
Τιμωρίες	Οι παρεκτρεπόμενοι παίχτες βγαίνουν απ' το παιχνίδι, τους δε ζαβολιάρηδες, δεν τους ξαναπαίζουν.
Ιστορικά Λαογραφικά στοιχεία	- Το παιχνίδι παιζόταν στην Αιτωλία

Το παιχνίδι αυτό παιζόταν σε ανοιχτό και ομαλό χώρο από πολλά παιδιά, αγόρια και κορίτσια. Το έπαιζαν στις ημερήσιες σχολικές εκδρομές όλα τα παιδιά της τάξης.

Όλα τα παιδιά, εκτός από δύο, στήριζαν τις παλάμες τους στους βραχίονες των άλλων και έτσι σχημάτιζαν κύκλο με το μέτωπο προς το κέντρο του κύκλου. Εκ των δύο παιχτών που δεν ήταν στον κύκλο ο ένας ήταν ο «γάτος» και ο άλλος ήταν ο «ποντικός». Ο «γάτος» καθόταν κάτω από τα χέρια δύο παιδιών της περιφέρειας και στο κενό που σχηματιζόταν από τα δύο αυτά παιδιά. Στη διαμετρικά αντίθετη θέση, καθόταν ο «ποντικός».

Όταν ο Δάσκαλος έδινε το σύνθημα, άρχιζε το παιχνίδι. Ο γάτος κυνηγούσε τον ποντικό ο οποίος για να αποφύγει τη σύλληψη ελισσόταν (μέσα - έξω και γύρω από τον κάθε παίχτη) γύρω από τους παίχτες της περιφέρειας.

Το παιχνίδι τελείωνε όταν συλλαμβανόταν ο ποντικός.

Αν δεν συλλαμβάνονταν ο ποντικός μέσα σε τρία λεπτά, έβγαινε νικητής.

Η απομάκρυνση από τον κύκλο είχε σαν επακόλουθο την καθαίρεση και το σταμάτημα του παιχνιδιού.

Τους ρόλους του γάτου και του ποντικού έπαιρναν όλοι οι παίχτες.

Ο λύκος και το αρνί

Ταυτότητα παιχνιδιού	
Όνομα	Ο λύκος και το αρνί
Σε τι χώρο παίζεται	Παίζεται σε ανοιχτό ή και κλειστό χώρο, σχήματος κατά προτίμηση κυκλικού, το εμβαδόν του οποίου εξαρτάται από το πόσα παιδιά συμμετέχουν. Αν π.χ. συμμετέχουν 8 παιδιά, απαιτείται χώρος τουλάχιστον 100 τετρ. μέτρων.
Ποιοί το παίζουν	Το παιχνίδι παίζεται από αγόρια και κορίτσια.
Πόσα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν	Πρέπει να συμμετέχουν τουλάχιστον 8 παιδιά.
Ηλικία παιδιών	Τα παιδιά πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 6 ετών.
Υλικά που χρησιμοποιούνται	-
Γενικά χαρακτηριστικά	Με το παιχνίδι αυτό το παιδί γυμνάζει το σώμα, κοινωνικοποιείται, έρχεται σε επαφή με συνομηλίκους του. Μέσω του παιχνιδιού μεταξύ των παιδιών δημιουργείται πνεύμα άμιλλας, αλληλεγγύης και φιλίας. Με το παιχνίδι αυτό το παιδί μαθαίνει να υπακούει σε νόμους και κανόνες, μαθαίνει πως αν παρεκτραπεί θα τιμωρηθεί,.....
Τιμωρίες	Οι παρεκτρεπόμενοι παίχτες βγαίνουν απ' το παιχνίδι, τους δε ζαβολιάρηδες, δεν τους ξαναπαίζουν.
Ιστορικά Λαογραφικά στοιχεία	- Το παιχνίδι παιζόταν στην Αιτωλία

Το παιχνίδι αυτό παιζόταν σε ανοιχτό και ομαλό χώρο από πολλά παιδιά, αγόρια και κορίτσια. Το έπαιζαν στις ημερήσιες σχολικές εκδρομές όλα τα παιδιά της τάξης.

Όλα τα παιδιά, εκτός από δύο, στέκονταν κοντά - κοντά για μην αφήνουν ανάμεσά τους κενό και πιασμένα από τις παλάμες σχημάτιζαν κύκλο με το

μέτωπο προς το κέντρο του κύκλου. Εκτων δύο παιχτών που δεν ήταν στον κύκλο ό ένας ήταν ο «**λύκος**» και ο άλλος ήταν το «**αρνί**». Ο λύκος καθόταν έξω από τον κύκλο, ενώ το αρνί στεκόταν στο κέντρο του κύκλου.

Όταν ο Δάσκαλος έδινε το σύνθημα, άρχιζε το παιγνίδι. Ο λύκος είχε σκοπό να πιάσει το αρνί και για αυτό έπρεπε να το κυνηγήσει. Το αρνί όμως υποστηριζόταν από τους άλλους παίχτες της περιφέρειας του κύκλου, οι οποίοι χωρίς να αφήνουν τα χέρια, και χωρίς να απομακρύνονται (χαλάνε) τον κύκλο κινούνταν κατά τέτοιο τρόπο (συμπτύσσονταν, κατέβαζαν τα χέρια, σήκωναν τα χέρια κα.) ώστε να εμποδίζουν το πέρασμα του λύκου μέσα στον κύκλο.

Όμως αν κάποτε ο λύκος κατάφερνε να περάσει μέσα στον κύκλο, τότε οι παίχτες της περιφέρειας άνοιγαν τα χέρια και έβγαινε έξω από τον κύκλο το αρνί, ενώ αμέσως μετά συμπτύσσονταν και εγκλωβίζανε έτσι το λύκο στο εσωτερικό του κύκλου.

Αν σε τρία λεπτά ο λύκος έπιανε το αρνί, ήταν αυτός ο νικητής, διαφορετικά νικητής ήταν το αρνί.

Όταν τα παιδιά ήταν πολλά, μπορούσαν να οριστούν και δύο λύκοι.

Το παιγνίδι τελείωνε όταν συλλαμβανόταν το αρνί. Αν δεν συλλαμβανόταν το αρνί μέσα σε τρία λεπτά, έβγαινε νικητής.

Η απομάκρυνση από τον κύκλο είχε σαν επακόλουθο την καθαίρεση και το σταμάτημα του παιγνιδιού.

Τους ρόλους του λύκου και του αρνιού έπαιρναν όλοι οι παίχτες.

Η ράβδος

Ταυτότητα παιχνιδιού	
Όνομα	Η ράβδος ή το ραβδί
Σε τι χώρο παίζεται	Παίζεται σε ανοιχτό ή και κλειστό χώρο, σχήματος κατά προτίμηση κυκλικού, το εμβαδόν του οποίου εξαρτάται από το πόσα παιδιά συμμετέχουν. Αν π.χ. συμμετέχουν 8 παιδιά, απαιτείται χώρος τουλάχιστον 80 - 100 τετρ. μέτρων.
Ποιοί το παίζουν	Το παιχνίδι παίζεται από αγόρια και κορίτσια.
Πόσα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν	Πρέπει να συμμετέχουν τουλάχιστον 8 παιδιά.
Ηλικία παιδιών	Τα παιδιά πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 6 ετών.
Υλικά που χρησιμοποιούνται	Ράβδος μήκους περίπου 80 - 100 εκατοστών.
Γενικά χαρακτηριστικά	Με το παιχνίδι αυτό το παιδί γυμνάζει το σώμα, κοινωνικοποιείται, έρχεται σε επαφή με συνομηλίκους του. Μέσω του παιχνιδιού μεταξύ των παιδιών δημιουργείται πνεύμα άμιλλας, αλληλεγγύης και φιλίας. Με το παιχνίδι αυτό το παιδί μαθαίνει να υπακούει σε νόμους και κανόνες, μαθαίνει πως αν παρεκτραπεί θα τιμωρηθεί,.....
Τιμωρίες	Οι παρεκτρεπόμενοι παίχτες βγαίνουν απ' το παιχνίδι, τους δε ζαβολιάρηδες, δεν τους ξαναπαίζουν.
Ιστορικά Λαογραφικά στοιχεία	- Το παιχνίδι παιζόταν στην Αιτωλία

Το παιχνίδι αυτό παιζόταν σε ανοιχτό και ομαλό μέρος από πολλά παιδιά αγόρια και κορίτσια. Παιζόταν και στις ημερήσιες σχολικές εκδρομές απ' τα παιδιά της ίδιας τάξης.

Ένα απ' όλα τα παιδιά, είτε αυτό που όριζε ο Δάσκαλος, είτε αυτό που θα

έβγαινε από κάποιο λάχνισμα, έπαιρνε μία ράβδο μήκους εξήντα - εβδομήντα εκατοστών, στεκόταν στο κέντρο του διαθέσιμου χώρου και τοποθετούσε τη ράβδο κατακόρυφα με το ένα άκρο κατά γης, το άλλο άκρο της ράβδου στήριζε είτε με το δείκτη, είτε με τον αντίχειρα του χεριού του. Όλα τα άλλα παιδιά και με κέντρο το παιδί που κρατούσε τη ράβδο, σχημάτιζαν κύκλο με το μέτωπο προς το κέντρο και αριθμούσαν 1,2,3,4,5,6,....

Όταν όλοι ήσαν έτοιμοι το παιδί που κρατούσε τη ράβδο, έλεγε έναν αριθμό π.χ δώδεκα και ταυτόχρονα έπαιρνε το δάκτυλο του από το άκρο της ράβδου. Αυτός που είχε τον αριθμό δώδεκα που εκφωνήθηκε προηγουμένως, έτρεχε προς το κέντρο του κύκλου, να προλάβει να πιάσει τη ράβδο πριν αυτή ακουμπήσει στο έδαφος. Αν το κατόρθωνε, έπαιρνε αυτός τη θέση του κεντρικού παίχτη και ο κεντρικός έπαιρνε τη θέση του δώδεκα και το παιγνίδι συνεχιζόταν.

Αν δεν κατόρθωνε να πιάσει τη ράβδο πριν αυτή ακουμπήσει στο έδαφος, έχανε και έβγαινε στην άκρη, ενώ το παιγνίδι συνεχιζόταν.

Αν, στη συνέχεια του παιγνιδιού, ο κεντρικός παίχτης εκφωνούσε κατά λάθος αριθμό παίχτη και αυτός ο παίχτης ήταν ήδη έξω και δεν έπαιζε, τότε αντάλασσαν τις θέσεις τους.

Πόσα αστέρια έχει ο ουρανός

Ταυτότητα παιγνιδιού	
Όνομα	Πόσα αστέρια έχει ο ουρανός
Σε τι χώρο παίζεται	Παίζεται σε ανοιχτό ή και κλειστό χώρο εμβαδού τουλάχιστον 10 τετρ. μέτρων.
Ποιοί το παίζουν	Το παιγνίδι παίζεται από αγόρια και κορίτσια.
Πόσα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν	Πρέπει να συμμετέχουν δύο παιδιά.
Ηλικία παιδιών	Τα παιδιά πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 5-6 ετών. Πρέπει δε οι ηλικίες των παιδιών που συμμετέχουν να μη διαφέρουν πάνω από 3 χρόνια. Αυτό γιατί ένα παιδί 5 ετών, δεν μπορεί να σηκώσει το βάρος ενός παιδιού 10 ετών.
Υλικά που χρησιμοποιούνται	-
Γενικά χαρακτηριστικά	Με το παιγνίδι αυτό το παιδί γυμνάζει το σώμα, κοινωνικοποιείται, έρχεται σε επαφή με συνομηλίκους του. Μέσω του παιγνιδιού μεταξύ των παιδιών δημιουργείται πνεύμα άμιλλας, αλληλεγγύης και φιλίας. Με το παιγνίδι αυτό το παιδί μαθαίνει να υπακούει σε νόμους και κανόνες, μαθαίνει πως αν παρεκτραπεί θα τιμωρηθεί,.....
Τιμωρίες	Τους παρεκτρεπόμενους, τους ζαβολιάρηδες, σταματούσαν να τους παίζουν.
Ιστορικά Λαογραφικά στοιχεία	- Το παιγνίδι παιζόταν στην Αιτωλία

Το παιγνίδι αυτό το έπαιζαν δύο παιδιά, που στέκονταν όρθια με αντίθετο μέτωπο. Ακουμπούσε το ένα την πλάτη του στην πλάτη του άλλου και συνέπλεκαν τα χέρια στις μασκάλες.

Το πρώτο παιδί έσκυβε εμπρός με δύναμη. Το άλλο παιδί έπεφτε έτσι επάνω στην πλάτη του ανασκελα με σηκωμένα - θέλοντας και μη - τα πόδια.

«Πόσα αστέρια έχει ο ουρανός;» Ρωτούσε γρήγορα το σκυμμένο.

«Πέντε κι ένα!» απαντούσε το ανασκελωμένο παιδί από πάνω του.

Αμέσως μετά την απάντηση σήκωνε το πρώτο παιδί το κορμί του. Το άλλο παιδί πατούσε τα πόδια του κάτω γερά και χτυπητά κι έσκυβε στη στιγμή. Μ' αυτή την κίνηση ερχόταν το πρώτο παιδί επάνω στην πλάτη του δεύτερου με το πρόσωπο του στον ουρανό.

«Πόσα αστέρια έχει ο ουρανός;» Ρωτούσε γρήγορα το σκυμμένο.

«Πέντε κι ένα!» απαντούσε το ανασκελωμένο παιδί από πάνω του.

Σηκώνονταν πάλι το δεύτερο, έσκυβε το πρώτο, γίνονταν ο διάλογος, σηκωνόταν ξανά το δεύτερο, έσκυβε ξανά το πρώτο κι αυτό γινόταν

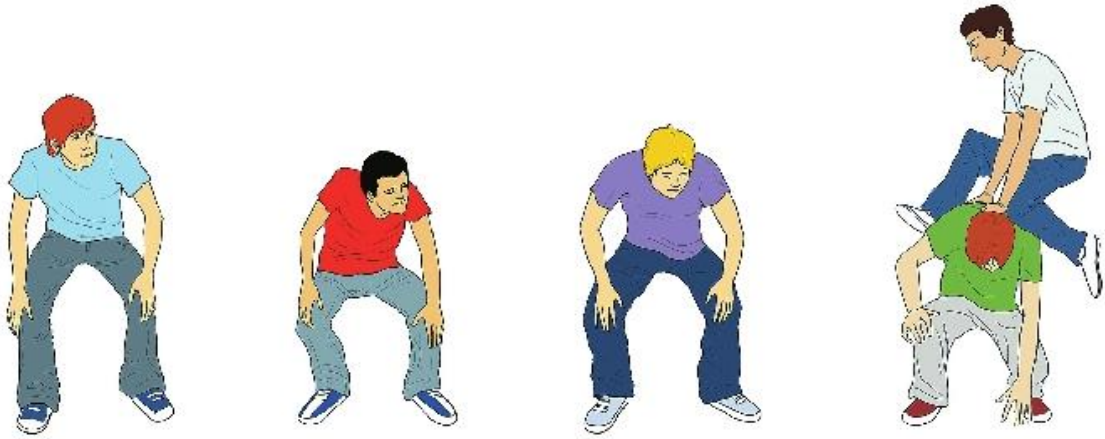
πολλές φορές. Αν γινόντουσαν γρήγορα οι ερωτήσεις, οι απαντήσεις και οι εναλλαγές, νόμιζε κανείς πως έβλεπε μια ρόδα να γυρίζει τότε εδώ, τότε εκεί.

Ήταν αλήθεια, ένα από τα ωραιότερα λαϊκά παιδικά γυμνάσματα.

Το παιγνίδι αυτό παιζόταν προπάντων στην Αιτωλία, μα και σ' άλλα μέρη.

Τα σκαμνάκια

Ταυτότητα παιγνιδιού	
Όνομα	Τα σκαμνάκια ή βαρελάκια ή μακρύς ποταμός ή το άλμα προβάτου
Σε τι χώρο παίζεται	Παίζεται σε ανοιχτό χώρο, το εμβαδόν του οποίου εξαρτάται από το πόσα παιδιά συμμετέχουν. Αν π.χ. συμμετέχουν 5 παιδιά, απαιτείται χώρος τουλάχιστον 150 τετρ. μέτρων.
Ποιοί το παίζουν	Το παιγνίδι παίζεται από αγόρια και κορίτσια, κυρίως όμως από αγόρια.
Πόσα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν	Πρέπει να συμμετέχουν τουλάχιστον δύο παιδιά. Ο μόνος περιορισμός που μπορεί να υπάρξει στον αριθμό παιδιών, είναι ο διαθέσιμος χώρος.
Ηλικία παιδιών	Τα παιδιά πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 6 ετών. Πρέπει δε οι ηλικίες των παιδιών που συμμετέχουν να μη διαφέρουν πάνω από 3 χρόνια. Αυτό γιατί ένα παιδί 6 ετών, δεν μπορεί να υπερπηδά ένα παιδί 10 ετών. Το παιγνίδι παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον κι είναι πολύ θεαματικό, αν παίζεται από παιδιά ηλικίας 13 - 15 ετών.
Υλικά που χρησιμοποιούνται	-
Γενικά χαρακτηριστικά	Με το παιγνίδι αυτό το παιδί γυμνάζει το σώμα, κοινωνικοποιείται, έρχεται σε επαφή με συνομηλίκους του. Μέσω του παιγνιδιού μεταξύ των παιδιών δημιουργείται πνεύμα άμιλλας, αλληλεγγύης και φιλίας. Με το παιγνίδι αυτό το παιδί μαθαίνει να υπακούει σε νόμους και κανόνες, μαθαίνει πως αν παρεκτραπεί θα τιμωρηθεί,.....
Τιμωρίες	Οι παρεκτρεπόμενοι παίχτες βγαίνουν απ' το παιγνίδι, τους δε ζαβολιάρηδες, δεν τους ξαναπαίζουν.
Ιστορικά Λαογραφικά στοιχεία	- Το παιγνίδι παιζόταν σ' όλη την Ελλάδα

Το παιχνίδι αυτό παιζόταν σε ομαλό και ανοιχτό μέρος, από πολλά παιδιά.

Ένα παιδί έσκυβε κάτω με τεντωμένα και κολλημένα μεταξύ τους τα πόδια, με το κεφάλι σκυφτό και τα χέρια ακουμπισμένα στους μηρούς.

Δεύτερο παιδί έπαιρνε φόρα και πηδούσε από τα πλάγια επάνω από το πρώτο, ακουμπώντας τα χέρια του στον ώμο του σκυμμένου. Στο μέρος που θα έφθανε, έπαιρνε την ίδια στάση.

Τρίτο παιδί έπαιρνε και αυτό φόρα, υπερπηδούσε το πρώτο και το δεύτερο, και έσκυβε κι αυτό στην ίδια γραμμή όπως και τ' άλλα.

Έτσι έκανε και το τέταρτο, το πέμπτο και όλα τα άλλα, όσα κι αν ήταν. Έπειτα σηκωνόταν το πρώτο παιδί, που πρωτοέσκυψε, πηδούσε τα άλλα και ξανάσκυβε. Ακολουθούσε το δεύτερο, το τρίτο, το τέταρτο...κι έτσι η γραμμή μάκραινε από το ένα μέρος και κόντινε από το άλλο. Παιζόταν στην Αιτωλία αλλά και σε άλλα μέρη της Ελλάδας.

Η τυφλόμυγα

Ταυτότητα παιχνιδιού	
Όνομα	Τυφλόμυγα
Σε τι χώρο παίζεται	Παίζεται σε ανοιχτό ή και κλειστό χώρο, το εμβαδόν του οποίου εξαρτάται από το πόσα παιδιά συμμετέχουν. Αν π.χ. συμμετέχουν 5 παιδιά, απαιτείται χώρος τουλάχιστον 150 τετρ. μέτρων.
Ποιοί το παίζουν	Το παιχνίδι παίζεται από αγόρια και κορίτσια.
Πόσα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν	Πρέπει να συμμετέχουν τουλάχιστον δύο παιδιά. Ο μόνος περιορισμός που μπορεί να υπάρξει στον αριθμό παιδιών, είναι ο διαθέσιμος χώρος.
Ηλικία παιδιών	Τα παιδιά πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 6 ετών.
Υλικά που χρησιμοποιούνται	Ένα μαντήλι για το δέσιμο των ματιών.
Γενικά χαρακτηριστικά	Με το παιχνίδι αυτό το παιδί γυμνάζει το σώμα, κοινωνικοποιείται, έρχεται σε επαφή με συνομηλίκους του. Μέσω του παιχνιδιού μεταξύ των παιδιών δημιουργείται πνεύμα άμιλλας, αλληλεγγύης και φιλίας. Με το παιχνίδι αυτό το παιδί μαθαίνει να υπακούει σε νόμους και κανόνες, μαθαίνει πως αν παρεκτραπεί θα τιμωρηθεί,.....
Τιμωρίες	Οι παρεκτρεπόμενοι παίχτες βγαίνουν απ' το παιχνίδι, τους δε ζαβολιάρηδες, δεν τους ξαναπαίζουν.
Ιστορικά - Λαογραφικά στοιχεία	Το παιχνίδι αυτό είναι το Αρχαιοελληνικό παιχνίδι Μυίνδα . Το παιχνίδι παιζόταν και παίζεται ίσαμε σήμερα, σ' όλη την Ελλάδα

Το παιχνίδι αυτό παιζόταν από πολλά παιδιά. Ένας από τους παίχτες που οριζόταν μετά από λάχνισμα, έδενε τα μάτια του με μαντήλι έτσι ώστε να μη βλέπει τους υπόλοιπους και φωνάζοντας «**φυλαχτείτε**» άρχιζε να γυρίζει με

απλωμένα χέρια προσπαθώντας να ακουμπήσει ή να συλλάβει κάποιον από τους συμπαίχτες του. Αν συλλάμβανε κάποιον, οι παίχτες αντάλασσαν ρόλους. Αν πάλι ακουμπούσε κάποιον, προσπαθούσε να μαντέψει το όνομα του και αν το πετύχαινε αντάλασσαν ρόλους, αλλιώς το παιχνίδι συνεχιζόταν.

Το μπίζ

Ταυτότητα παιχνιδιού	
Όνομα	Μπίζ
Σε τι χώρο παίζεται	Παίζεται σε ανοιχτό ή και κλειστό χώρο, το εμβαδόν του οποίου εξαρτάται από το πόσα παιδιά συμμετέχουν. Αν π.χ. συμμετέχουν 5 παιδιά, απαιτείται χώρος τουλάχιστον 50 τετρ. μέτρων.
Ποιοί το παίζουν	Το παιχνίδι παίζεται από αγόρια και κορίτσια.
Πόσα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν	Πρέπει να συμμετέχουν τουλάχιστον τρία παιδιά. Ο μόνος περιορισμός που μπορεί να υπάρξει στον αριθμό παιδιών, είναι ο διαθέσιμος χώρος.
Ηλικία παιδιών	Τα παιδιά πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 6 ετών.
Υλικά που χρησιμοποιούνται	-
Γενικά χαρακτηριστικά	Με το παιχνίδι αυτό το παιδί γυμνάζει το σώμα, κοινωνικοποιείται, έρχεται σε επαφή με συνομηλίκους του. Μέσω του παιχνιδιού μεταξύ των παιδιών δημιουργείται πνεύμα άμιλλας, αλληλεγγύης και φιλίας. Με το παιχνίδι αυτό το παιδί μαθαίνει να υπακούει σε νόμους και κανόνες, μαθαίνει πως αν παρεκτραπεί θα τιμωρηθεί,.....
Τιμωρίες	Οι παρεκτρεπόμενοι παίχτες βγαίνουν απ' το παιχνίδι, τους δε ζαβολιάρηδες, δεν τους ξαναπαίζουν.
Ιστορικά Λαογραφικά στοιχεία	- Το παιχνίδι αυτό είναι το Αρχαιοελληνικό παιχνίδι Κολαβίζειν. Το παιχνίδι παιζόταν σ' όλη την Ελλάδα

Το έπαιζαν περισσότερα από τρία παιδιά. Γίνονταν το λάχνισμα με το πετραδάκι και κληρώνονταν το παιδί, που θα έχει την πρωτοβουλία. Το παιδί αυτό στεκόταν όρθιο, έζωνε με το δεξί του χέρι το στήθος, σήκωνε λίγο το

αριστερό του χέρι και περνούσε τη δεξιά παλάμη κάτω από τη μασκάλη και όρθωνε στο αριστερό μάγουλο την αριστερή του παλάμη, έτσι ώστε να κρύβει το αριστερό μάτι και να μη βλέπει.

Όλοι οι υπόλοιποι παίχτες, έρχονταν κοντά, πολύ κοντά στον παίχτη που δεν έβλεπε και τότε ένας απ' όλους άγγιζε την αριστερή του παλάμη. Όλοι σήκωναν από τα πλάγια, αριστερά, το δείκτη του δεξιού τους χεριού και φώναζαν σαν μέλισσες τάχα: «μπίζ! μπίζ! μπίζ!».

Ο περιορισμένος στη στάση που περιγράψαμε παραπάνω, χωρίς να βλέπει, προσπαθούσε να μαντέψει, ποιο παιδί τον είχε αγγίξει.

Αν το έβρισκε και έλεγε το όνομα του, ελευθερώνονταν και έμπαινε στην όχη και τόσο ευχάριστη θέση του το άλλο παιδί, που πιάστηκε.

Η τριώτα

Ταυτότητα παιχνιδιού	
Όνομα	Τριώτα ή τρίλιζα
Σε τι χώρο παίζεται	Παίζεται σε ανοιχτό ή και κλειστό χώρο, κι είναι επιτραπέζιο παιχνίδι.
Ποιοί το παίζουν	Το παιχνίδι παίζεται από αγόρια και κορίτσια.
Πόσα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν	Πρέπει να συμμετέχουν δύο παιδιά.
Ηλικία παιδιών	Τα παιδιά πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 4 ετών.
Υλικά που χρησιμοποιούνται	Κιμωλία ή μαρκαδόρος, για τη χάραξη του σχήματος και 3 + 3 χαλίκια διαφορετικού χρώματος.
Γενικά χαρακτηριστικά	Με το παιχνίδι αυτό το παιδί γυμνάζει το πνεύμα, κοινωνικοποιείται, έρχεται σε επαφή με συνομηλίκους του. Μέσω του παιχνιδιού μεταξύ των παιδιών δημιουργείται πνεύμα άμιλλας, αλληλεγγύης και φιλίας. Με το παιχνίδι αυτό το παιδί μαθαίνει να υπακούει σε νόμους και κανόνες, μαθαίνει πως αν παρεκτραπεί θα τιμωρηθεί,.....
Τιμωρίες	Οι παρεκτρεπόμενοι παίχτες βγαίνουν απ' το παιχνίδι, τους δε ζαβολιάρηδες, δεν τους ξαναπαίζουν.
Ιστορικά - Λαογραφικά στοιχεία	Το παιχνίδι αυτό είναι το Αρχαιοελληνικό. Το παιχνίδι παιζόταν σ' όλη την Ελλάδα

Το παιχνίδι αυτό παιζόταν από δύο παιδιά. Πρώτα χάραζαν επάνω σε μια πέτρα με κάτι μυτερό, ή σε κόλλα από χαρτί με μολύβι, ή σε πλάκα σχολείου με το κοντύλι, ή και σε σανίδι με κιμωλία, ένα τετράγωνο, που μ' ένα σταυρό το διαιρούσαν σε τέσσερα μικρότερα τετράγωνα.

Με τον τρόπο αυτό σχημάτιζαν έξι ευθείες γραμμές και εννέα σημεία τομής των έξι ευθειών. Η κάθε ευθεία είχε τρία τέτοια σημεία τομής.

Κάθε παίχτης έπαιρνε τρία πετραδάκια με διαφορετικό χρώμα από τα πετραδάκια του άλλου παίχτη. Αν ο ένας έπαιρνε άσπρα, ο άλλος έπρεπε να πάρει κόκκινα ή μαύρα ή ένα άλλο διαφορετικό χρώμα.

Επίσης μπορούσαν να παίξουν και με σπειριά, ο ένας έπαιρνε τρία καλαμποκόσπειρα, ο άλλος τρία σιταρόσπειρα.

Με απλή συμφωνία ή και με λάχνισμα οριζόταν η σειρά, ποιος δηλαδή θα έβαζε πρώτος το χαλίκι και ποιος δεύτερος.

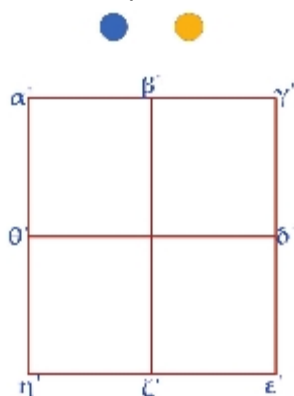
Έβαζε ο πρώτος το χαλίκι του σ' όποια γωνία προτιμούσε, ας πούμε στην α'. Έβαζε ο δεύτερος ας πούμε στη β'. Έβαζε πάλι ο πρώτος το δεύτερο πετραδάκι τους στη θ'. Τώρα χρειαζόταν μεγάλη προσοχή. Αν ο δεύτερος δεν πρόσεχε να βάλει το δεύτερο πετραδάκι του στην η' έχανε, γιατί θα έβλεπε ο πρώτος πως η γωνία η' ήταν αδειανή και θα έπιανε τη θέση αυτή με το τρίτο χαλίκι του κι έτσι και τα τρία χαλίκια του πρώτου παίχτη θα βρίσκονταν επάνω στα τρία σημεία της ίδιας ευθείας: - Έχω μια «**τριώτα**» φώναζε.

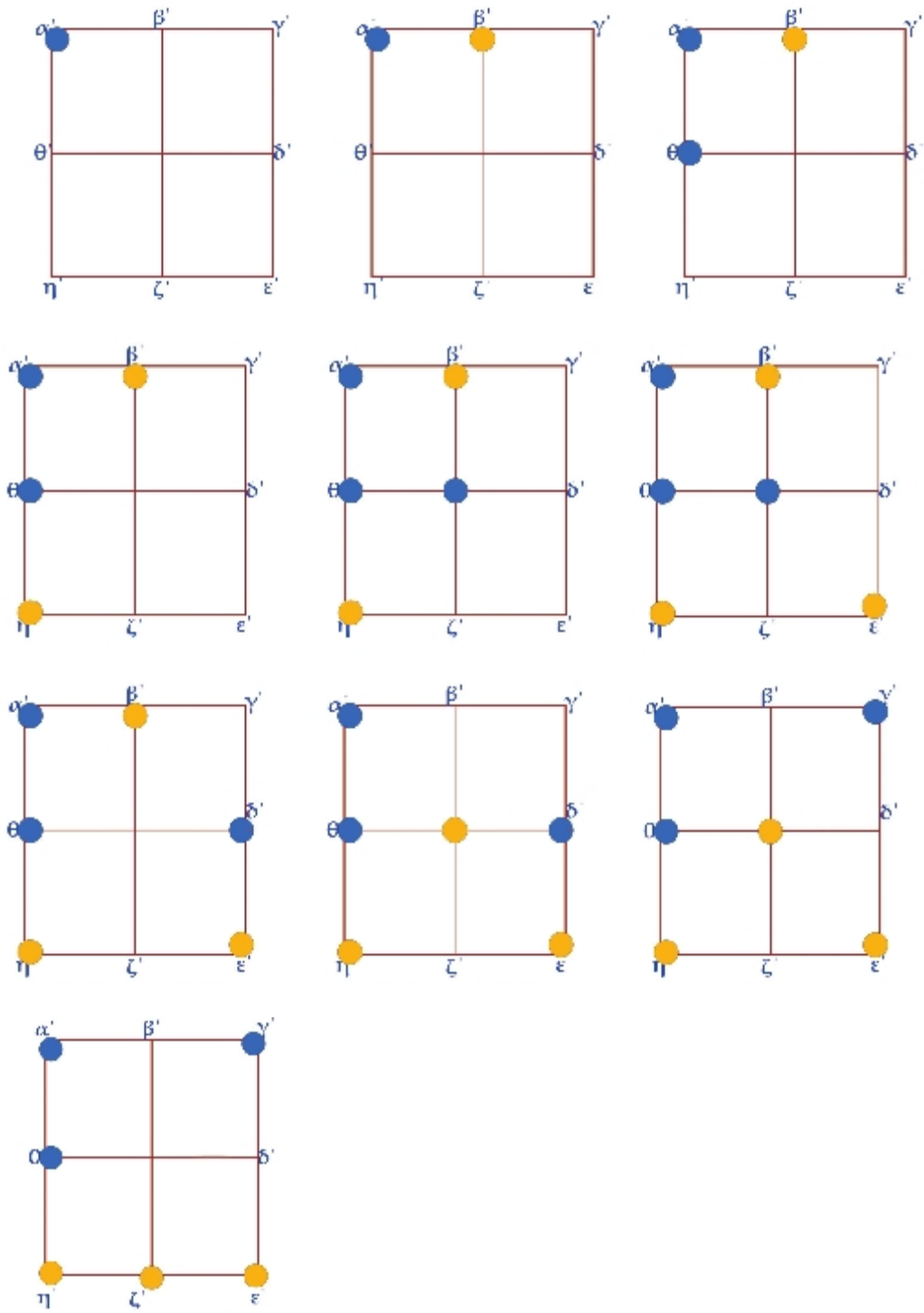
Αν όμως δεν πετύχαινε τριώτα, επειδή τη θέση αυτή την είχε πιάσει ο δεύτερος, τα χαλίκια τοποθετούνταν εδώ κι εκεί επάνω στα σημεία που τέμνονταν οι έξι ευθείες. Άρχιζε έπειτα το κούνημα των χαλικιών.

Μετακινούσαν τα χαλίκια, σέρνοντας τα επάνω στις γραμμές με τη σειρά, πρώτα ο ένας, και έπειτα ο άλλος παίχτης, πάντοτε όμως επάνω σε άδεια σημεία τομής και χωρίς να έχουν το δικαίωμα να υπερπηδούν κανένα σημείο τομής πιασμένο από κάποιο άλλο χαλίκι.

Όλη η προσπάθεια και των δύο ήταν να βρεθούν τα χαλίκια τους επάνω σε μια ευθεία, να πετύχουν δηλαδή «**τριώτα**».

Αν το κατόρθωνε ο ένας από τους δυο το παιχνίδι άρχιζε πάλι από την αρχή.

Διεγκυστίδα

Διεγκυστίδα	
Όνομα	Διεγκυστίδα
Σε τι χώρο παίζεται	Παίζεται σε ανοιχτό χώρο κατά προτίμηση σχήματος ορθογωνίου παραλληλογράμμου, το εμβαδόν του οποίου εξαρτάται από το πόσα παιδιά συμμετέχουν. Αν π.χ. συμμετέχουν 8 παιδιά, απαιτείται χώρος τουλάχιστον 100 τετρ. μέτρων (10μ. X 10μ.).
Ποιοί το παίζουν	Το παιγνίδι παίζεται από αγόρια και κορίτσια. Απαιτείται επίσης η παρουσία διαιτητή.
Πόσα παιδιά μπορούν να συμμετέχουν	Πρέπει να συμμετέχουν τουλάχιστον 8 παιδιά.
Ηλικία παιδιών	Τα παιδιά πρέπει να είναι ηλικίας τουλάχιστον 6 ετών. Με παίχτες μεγάλους το παιγνίδι - αγώνισμα παρουσιάζει τεράστιο ενδιαφέρον.
Υλικά που χρησιμοποιούνται	Ένα σχοινί μήκους περίπου 10 - 12 μέτρων
Γενικά χαρακτηριστικά	Με το παιγνίδι αυτό το παιδί γυμνάζει το σώμα, κοινωνικοποιείται, έρχεται σε επαφή με συνομηλίκους του. Μέσω του παιγνιδιού μεταξύ των παιδιών δημιουργείται πνεύμα άμιλλας, αλληλεγγύης και φιλίας. Με το παιγνίδι αυτό το παιδί μαθαίνει να υπακούει σε νόμους και κανόνες, μαθαίνει πως αν παρεκτραπεί θα τιμωρηθεί,.....
Τιμωρίες	Οι παρεκτρεπόμενοι παίχτες βγαίνουν απ' το παιγνίδι, τους δε ζαβολιάρηδες, δεν τους ξαναπαίζουν.
Ιστορικά Λαογραφικά στοιχεία	- Το παιγνίδι αυτό είναι Αρχαιοελληνικό, κι ήταν Ολυμπιακό αγώνισμα μέχρι την Ολυμπιάδα του 1920.

Το παιγνίδι αυτό παιζόταν σε ανοιχτό και ομαλό χώρο από δύο ή και περισσότερους, δέκα - είκοσι παίχτες, κυρίως από αγόρια ή και άνδρες. Πολλές

φορές παιζόταν και στις σχολικές εκδρομές από τα παιδιά της ίδιας τάξης, ή από τα παιδιά δύο διαφορετικών τμημάτων της ίδιας τάξης, οπότε ήταν εντονότερο το ενδιαφέρον.

Αν οι παίχτες ήταν δύο, στέκονταν αντιμέτωποι κρατώντας τα άκρα ενός τεντωμένου σχοινιού. Όταν ο Γυμναστής έλεγε: έτοιμοι, χαλάρωναν ελαφρώς το σχοινί. Στη συνέχεια ο Γυμναστής έλεγε: πάμε ή μαρς, τότε τραβούσαν με όλη τους τη δύναμη. Προσπαθούσε

ο ένας να τραβήξει προς το μέρος του τον άλλον.

Αν οι παίχτες ήταν πολλοί, χωρίζονταν σε δύο ισάριθμες και κατά το δυνατόν ισοδύναμες ομάδες, με κάποιο λάχνισμα. Οι παίχτες των ομάδων έμπαιναν σε ευθεία γραμμή, έτσι ώστε η μία ομάδα να είναι στραμμένη προς τη μία κατεύθυνση και η άλλη στραμμένη προς την αντίθετη κατεύθυνση. Πάλι με τα ίδια παραγγέλματα του Γυμναστή ή

του Δασκάλου, οι παίχτες της μίας ομάδας τραβούσαν το σχοινί προς τη μία κατεύθυνση και οι παίχτες της άλλης ομάδας τραβούσαν προς την αντίθετη. Νικήτρια ήταν η ομάδα που θα τραβούσε προς το μέρος της τους περισσότερους αντιπάλους.

